

Publicerad 2006-10-02 19:22 av Rar

in a sea, of honney

där staden slutar..

Där staden slutar

där sätter du dej ner och ser ut över den värld som du lever i

För en gångs skull SER du PÅ den och den är svart.

svart, svart, svart

svarta skrik i den dysstra, ovissa natten

svarta fula ord från fångade själar

Du låter dina tankar växa framm

En effter en vaknar dom innom dej, bearbetas, svävar vidare med avgasmolnen och föder nya tankar..

Tankar kring död, om kärlek, om längtan till något, något som bor innom dej, tankar,hopplöshet..

Vid ett tag gråter du

en annan stund skriker du dej blå på staden

kasstar plåtburkar på den, sliter sönder dina tajta, inte för slitna, men precis lagom håliga, jeansen och

trampar på dom nyköpta 500 kronors bianco skorna, sliter i ditt hår

sminket ligger som en sne massk i ditt fejs, du inser hur fånigt det är

att stå där, en timme om dagen och vela, kring hur du vill se ut och villka kläder du ska ha på dej,du skrattar

åt dej själv, åt alla andra

patetiskt, patetiskt,patetiskt,upprepar du

du drunknar i dina känslor,faller handlösta baklänges

och då märker du...att du landar i någonting mjukt

det är gräs

med sus och prassel, där brummet från bilar är fjärran, växer det fram en sång

fågelsång

och du slår upp ögonen, och ser den rosa skyn...

soluppgången

du vänder dej om

ljuset breder ut sej över ängar och skog

En kittlande känsla, som du aldrig har känt förut, vaknar innom dej...

Är det kärlek?

Med staden i ryggen och vinden i ditt anskite

så börjar du springa...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rar med Poeter.se id #5333 innehar upphovsrätten